

blive endnu mere ude af Stand til at fyldestgøre de hjemlige Krav, end den er i Øjeblikket.

De Foranstaltninger, som Regeringen har truffet, har været nødvendige; at de ikke er tilstrækkelige, er en anden Sag. At der maa træffes endnu videre Foranstaltninger, indser baade Socialdemokratiet og Regeringen. Socialdemokratiet havde stillet et Forslag om, at man paa Grundlag af Maksimalprisen, af de fastsatte Priser, skulde sætte Priserne lavere ved, at Staten og Kommunerne ydede deres Medvirkning. Dette har man i Modpartiets Presse fremstillet saaledes, at der skulde være en Modsætning mellem Socialdemokratiets og Regeringens hidtidige Politik. Men det er ganske misvisende. Forholdet er tværtimod dette, som jeg allerede har oplyst, at det vilde være umuligt at gaa den Vej, som vi har antydet og stillet Forslag om, hvis ikke Regeringen i Forvejen havde truffet sine Foranstaltninger. Et Venstreblad, der har deltaget særlig ivrigt i Agitationen mod Regeringens Foranstaltninger, skrev forleden Dag herom, at hele den Dyrtdisplan, som Socialdemokratiet nu havde udviklet paa Mødet forleden, var en Tilbagevenden til det gamle Princip, at naar man vil hjælpe Smaaafolk, er der ingen anden Vej end at lægge Skat paa alle dem, der kan bære Skatten, og lade Stat og Kommune være Formidlerne. Der skrives videre, at Hovedforslaget gaar ud paa at lade Staten købe Rug op og sælge Brød til en Underpris, og at det er Venstres gamle forkætrede, udskaeldte Forslag. Men det er aldeles ikke Tilfældet. Nej, Venstres Krav var Krigspriser og et tomt Forslag om, at man skulde hjælpe Befolkningen ved at købe til Krigspriser og sælge til Underpris. Men, som jeg allerede har paavist, det kunde ikke lade sig gøre. Det er kun muligt at komme Folk til Hjælp i den af os antydede Retning derved, at Regeringen i Forvejen har lagt en Dæmper paa Spekulationen i Priserne Opskrugging.

For øvrigt skulde det glæde mig meget, om vi nu kunde faa Venstres Hjælp til at faa vort Forslag gennemført; men derom har jeg rigtignok mine store Tvivl. Jeg er ikke sikker paa, at Venstre vil være slet saa rask i Vendingen, naar Talen er om at faa et Forslag gennemført, som Venstre har været, da det gjaldt om at kritisere de af Regeringen truffne Foranstaltninger. Som ærede Medlemmer ved, gaar Socialdemokratiets Forslag ud paa, at Brødpri- serne skal nedsættes til nogenlunde nor-

male Priser, og at den Udgift, der er forbundet dermed, ca. 6 Mill. Kr., bør afholdes af Staten, og at man paa Grundlag af den nuværende Maksimalpris paa Flæsk bør sætte Flæskepriserne ned med en Snes Øre pr. Pund; vi antager, at de Udgifter, der vil være forbundne dermed, vil andrage ca. 12 Mill. Kr. Men nu ser jeg, at det vil Venstre ikke være med til. Det paagældende Venstreblad, som jeg nys citerede, skriver — jeg udbeder mig den højtærede Formands Tilladelse til at citere det —: „Der er Dele af Planen, om hvilke vi ikke er saa helt enige med Hr. Hauge. Det gælder saaledes den Maade, hvorpaa han foreslaar at løse Flæskespørgsmaalet. Her vil han bevare den nuværende Maksimalpris, lade Stat og Kommune købe Flæsket op til den og sælge det til en Underpris. Vi er bange for den Udvej, fordi den yderligere vil forøge Hjemmeforbruget af Flæsk og nedsætte det Kvantum, vi kan udføre til England“.

En lignende Indvending mod vort Forslag blev gjort paa det Møde, hvor Forslaget blev fremsat, af det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen). Han gjorde den Indvending — og det lader til, at den har gjort ham betænkelig ved Forslaget —, at det kostede saa mange Penge; men naar man erindrer, at Venstre har ført hele sin Politik paa det Grundlag, at der skulde købes til Krigspriser og sælges til lavere Priser, og at de dermed forbundne Udgifter skulde udskrives paa Skatterne, og Venstre saa bliver ængsteligt, saa snart der foreligger et positivt Forslag, bliver man forstemt. Det ærede Medlem var desuden mod Forslaget af samme Grund, som her anføres, at Folk vilde spise for meget Flæsk, naar det blev billigt, og saa føjede han til, at han vilde derimod være med til at indføre amerikansk Flæsk. Det er Gang paa Gang fremhævet, at det amerikanske Flæsk kunde træde i Stedet for det gode, danske Flæsk. Jeg vil om dette amerikanske Flæsk sige blot dette, at saa vidt mig bekendt er det i Øjeblikket ganske umuligt at vide noget som helst om, hvorvidt man kan indføre amerikansk Flæsk i tilstrækkelig Mængde, ligesaa lidt som man kan vide noget som helst om, hvorvidt det er muligt at indføre amerikansk Flæsk til Priser, som er overkommelige. Og endelig maa man erindre, at det amerikanske Flæsk aldrig kan træde i Stedet for det danske Flæsk, det er en helt anden Vare, produceret under helt andre Vilkaar, og det er saltet Flæsk, som aldeles ikke kan træde i Stedet